روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۷۶ | دوشنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۸ | ۲۲ صفر ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۱:۴۹ |
غروب آفتاب: ۱۷:۲۲ | اذان مغرب: ۱۷:۴۰ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۷ | اذان صبح فردا: ۰۴:۵۳ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۶ |

یادداشت | جواد محرمی

«جامعه اربعینی» گمشده سریال‌های ایرانی

طی روزهای گذشته و در ایام منتهی به اربعین حسینی سیمای جمهوری اسلامی مشحون از تصاویری بود که از زاویه دوربین‌های مختلف این حرکت عظیم مردمی خودجوش را بازتاب می‌داد. راهپیمایی اربعین از جلوه‌های معنویت‌خواهی جامعه اسلامی است و درباره ابعاد معنوی آن سخن زیاد به میان آمده است و هر کسی که خود پا به میدان این حرکت عظیم گذاشته باشد با چشم دل و سر گوشه‌هایی از آن را مشاهده کرده است. اینکه چگونه انرژی متراکم بخش قابل ملاحظه‌ای از مردم در یک اجتماع عظیم آزاد می‌شود مسئله‌ای است که مدیران سیما باید به شکلی جدی‌تر و عمیق‌تر به آن فکر کنند. کمترین کاری که کانال‌های مختلف تلویزیون ایران در مواجهه با این اتفاق بزرگ می‌توانند انجام دهند این است که دوربین‌های خود را به محل حادثه ببرند و از زوایای مختلف و به شکلی خام بخشی از واقعه را به تصویر بکشند اما آیا این همه کاری است که از صداوسیمای جمهوری اسلامی انتظار می‌رود؟ پاسخ این است که خیر، آنچه انتظار می‌رود این است که این معنویت‌خواهی مردمی بی‌نظیر به اشکال و گونه‌های مختلف در دل برنامه‌های تولیدی نمایشی و سریال‌های تلویزیونی بازتاب داده شود. این سؤال مهمی است که سریال‌های تلویزیونی تولید شده در سیما تا چه اندازه از روی حقایق جامعه ساخته می‌شوند. وقتی درباره منفی‌بافی‌ها و سیاهی‌های معمول سریال‌های تلویزیونی انتقاد می‌شود به سرعت از سوی عوامل این سریال‌ها این استدلال نخ‌نما و کلیشه‌ای مطرح می‌شود که این قصه‌ها از روی حقایق جامعه ساخته شده‌اند، مگر در جامعه دزدی و اختلاس و کلاهبرداری و دروغ و نیرنگ و طلاق و تجاوز وجود ندارد؟ خب ما هم همین واقعیت‌ها را در آثارمان بازتاب می‌دهیم اما سؤال اصلی در مقابل چنین استدلال‌های تکراری این است که آیا همه واقعیت‌های جامعه خلاصه در چنین اتفاقات منفی می‌شود؟ هجوم میلیونی مردم برای رفتن به اجتماعی که در آن مرارت‌ها و سختی‌های بی‌شماری وجود دارد و به جان خریدن این سختی‌ها برای تجلی دادن یک حرف و یک کلمه نشان می‌دهد که زندگی شخصی و اجتماعی این مردم به طور قطع نمی‌تواند خالی از نقاط مثبت فراوان باشد. استفاده از اربعین به چند شکل می‌تواند و باید مورد توجه مدیران سازمان صداوسیما باشد. سطحی‌ترین و معمولی‌ترین شکل ممکن بازتاب‌های تصویری از واقعه‌ای است که طی چند روز در سال رقم می‌خورد اما شکل عمیق، حرفه‌ای و متعهدانه آن می‌تواند این باشد که معنویت‌خواهی حقیقی مردم در سریال‌های تلویزیونی نشان داده شود. چه بسیار قصه‌هایی که می‌تواند در بستر واقعه اربعین تعریف شود و چه داستان‌های دراماتیکی که می‌تواند بستر خود را در رابطه با این اتفاق پیدا کند. بدیهی است که وقتی از معنویت‌خواهی جامعه اسلامی در اربعین سخن به میان می‌آوریم صرفاً درباره تولید آثاری که مستقیماً در بستر یا در رابطه با این واقعه تعریف می‌شوند حرف نمی‌زنیم بلکه اربعین نمونه و مصداقی از جامعه‌ای است که زیست مؤمنانه آن به خوبی تجلی پیدا می‌کند. زیست مؤمنانه همان گمشده اصلی سریال‌های تلویزیونی است. این یک مطالبه جدی از صداوسیماست؛ جامعه‌ای که اربعین را رقم می‌زند باید خود واقعی‌اش را در سریال‌های تلویزیونی مشاهده کند. همین روزها سریال «ستایش» از تلویزیون در حال پخش است که در آن جامعه‌ای فردگرا و از هم پاشیده به نمایش درمی‌آید که زن‌ها اغلب بیوه و مطلقه‌اند و پای هیچ بچه‌ای در میان نیست و تقریباً همه خانواده‌ها فروپاشیده‌اند. این را مقایسه کنید با پدر و مادری که با وجود اطلاع از مخاطرات سفر، کمبودها، سختی‌ها و مرارت‌ها فرزندان شیرخوار خود را سر دست می‌گیرند و با وسایل نقلیه‌ای که سوار شدن بر آنها امنیت ایشان را زیر سؤال می‌برد دل به راه می‌بندند. این حماسه‌های مردمی شایسته توجه جدی است. یک بار هم که شده باید در سیمای جمهوری اسلامی سریالی برای خانواده‌ها ساخته شود که بتوان از آن به عنوان اثری شاخص و تراز یاد کرد. این آرزو با تأسی از واقعه اربعین دست‌یافتنی خواهد بود.

خبر

سبک زندگی به رنگ خدا

برنامه «به رنگ خدا» در رادیو معارف ثمرات و اهمیت عشق به خدا و اهل بیت(ع) را از منظر آیات و روایات بررسی می‌کند.

برنامه «به رنگ خدا» از ۲۷ مهر به مدت یک هفته به تبیین اهمیت و نقش عشق به خدا و امامان معصوم(ع) در زندگی می‌پردازد. حجت‌الاسلام والمسلمین مهدی هادی در این برنامه با توجه به آیه ۱۶۵ سوره مبارکه بقره نقش دوستی با خداوند در زندگی را بیان می‌کند و برکات آن را به سمع شنوندگان رادیو معارف می‌رساند. همچنین این برنامه نقش حب به اهل بیت(ع) به خصوص امام حسین(ع) در زندگی و راه‌های افزایش حب به امامان معصوم(ع) با توجه به روایات را بیان می‌کند. برنامه «به رنگ خدا» به همت گروه قرآن و اهل بیت(ع) به تهیه‌کنندگی محمد حسین‌پور و اجرای رضا حبیبی شنبه تا پنج‌شنبه ساعت ۱۷:۳۰ از رادیو معارف روی آنتن می‌رود.

هالیوود چگونه از «ترمیناتور» به حضیض «مارول» رسید

«مارول» کمپانی‌ای که مبتنی بر اصالت سرگرمی گیشه‌های سینمای جهان را تسخیر کرده این روزها مورد انتقاد جدی بزرگان سینمای غرب قرار گرفته است

■ جواد محرمی

«مارول» چیست و چرا این روزها از سوی برخی بزرگان و پیشکسوتان سینمای جهان علیه این غول فیلمسازی امریکایی موضع‌گیری می‌شود؟ به نظر می‌رسد آنچه باعث شده تا کمپانی سینمایی مارول این روزها زیر شدیدترین انتقادهای برخی چهره‌های شاخص سینمایی قرار بگیرد این است که اصالت سرگرمی در این آثار حرف اول را می‌زند. مارول طی کمتر از دو دهه و به ویژه طی سال‌های اخیر توانسته به لحاظ جذب تماشاگر برای آثارش موفق عمل کند و معمولاً بسیاری از آثار این کمپانی در میان باکس آفیس‌های این سال‌ها قابل مشاهده است. باکس آفیس به لیست ۱۰فیلمی گفته می‌شود که در جدول هفتگی آثار سینمایی بیشترین فروش را به خود اختصاص داده باشند.

مارول کمپانی‌ای است که به ساخت فیلم‌های ابرقهرمانی مشهور است؛ آثاری که با رؤیاها و تخیلات انسان قرون ۲۰ و ۲۱ شکل گرفته است. اسپایدرمن، تسخیرناپذیران، مرد آهنی، هالک شگفت‌انگیز و فیلم‌هایی از این دست جزو آثاری هستند که مارول با ساخت آنها توانسته دنیایی ابرقهرمانی و پرحادثه‌ای برای مخاطبان سینما بسازد و از راه فروش این آثار خود را در صدر پرفروش‌های سینما مطرح کند؛ آثاری که به شدت می‌توانند به خصوص برای گروه سنی کودک و نوجوان سرگرم‌کننده باشند و البته با رده‌های سنی بالاتر هم بسته به روحیه و سلایق افراد ارتباط خوبی برقرار کنند. حادثه و رفتارهای فوق‌العاده‌ای که انجام آن از دست بشر معمولی ساخته نیست در این آثار حرف اول را می‌زند. ابرقهرمانی که هیچ نیرویی نمی‌تواند جلوی او را بگیرد و یک تنه می‌تواند مقابل یک ارتش بایستد و همه را غافلگیر کند. این همان چیزی است که در قالب بازی‌های ویدئویی نیز توانسته جهان ذهنی کودکان و نوجوانان را به تسخیر خود درآورد.

■ نه فانتزی و نه علمی- تخیلی!

شاید گفته شود که ساخت چنین آثاری در هالیوود تازگی ندارد و پیش از این اینگونه آثار به مراتب ساخته شده‌اند و فروش بالایی هم داشته‌اند اما این تلقی خام است. ابتدا باید عنوان کرد که آنچه به عنوان ژانر علمی- تخیلی و همچنین ژانر فانتزی در سینمای غرب مطرح بوده و است با نمونه آثاری که کمپانی مارول می‌سازد تفاوت اساسی دارد. آثار مارول در قالب ژانر علمی- تخیلی نمی‌گنجند. ژانر علمی- تخیلی به آن گونه از آثاری اطلاق می‌شود که در آن مباحث علمی و حتی فلسفی در قالب حوادث و اتفاقات خارق‌العاده خود را نشان دهد. برای مثال از فیلم ترمیناتور می‌توان به عنوان یکی از آثار ماندگار تاریخ سینما که در این ژانر ساخته شده است یاد کرد؛ فیلمی که در آن به مباحث عمیق فکری و فلسفی ناظر بر رخدادهای آخرالزمانی چه در قالب دیالوگ‌های ماندگار و چه در قالب رخداد و قصه فیلم پرداخته شده است؛ فیلمی که بی‌تردید یکی از ماندگارهای تاریخ سینمای جهان است و همواره در میان ۱۰۰فیلم برتر تاریخ سینما در لیست‌های معتبر می‌توان نام آن را دید. آثار مارول را در قالب ژانر موسوم به فانتزی هم نمی‌توان جای داد؛ ژانری که در قالب آن آثار تقریباً مهمی چون «ارباب حلقه‌ها» و مجموعه آثار «هری پاتر» جای می‌گیرند و توانسته‌اند با مؤلفه‌ها و شاخصه‌های مشخص توجه تماشاگران عادی و نیز منتقدان معتبر و جدی سینما را نیز به خود جلب کنند. اما آثار مارول با وجود پرفروش بودن طی دو دهه اخیر هیچ کدام در حدی نیستند که در میان آثار ماندگار جهان قرار بگیرند و حتی جشنواره‌های معتبر و غیرمعتبر فیلم جهان نیز هرگز تمایلی به حضور این آثار نمی‌بینند. با این حال هرچه جلوتر می‌رویم آثار مارول ذائقه تماشاگران را در دست گرفته و توانسته گیشه‌ها را تسخیر کند ولی منتقدان و سینماگران معتبر جهان نظر دیگری دارند. در هفته اخیر مارتین اسکورسیزی و فرانسیس فورد کاپولا درباره مارول نظراتی منفی ارائه داده‌اند.

■ آثار مارول ارزش سینمایی ندارند

مارتین اسکورسیزی فیلمساز مشهور امریکایی که با فیلم جدیدش «مرد ایرلندی» (The Irishman) این روزها در مرکز توجه منتقدان و رسانه‌ها قرار دارد در مصاحبه‌ای با مجله امپایر آثار سینمایی مارول را با پارک‌های تفریحی مقایسه کرده و گفته نمی‌توان این فیلم‌ها را سینمای حقیقی در نظر گرفت. اسکورسیزی در مصاحبه با مجله امپایر گفته فیلم‌های مارول را تماشا نمی‌کند: «این فیلم‌ها را تماشا نمی‌کنم. سعی کرده‌ام ببینمشان ولی این سینما نیست.» اسکورسیزی معتقد است با نگاهی صادقانه به این آثار و با توجه به اینکه بازیگران این فیلم‌ها تمام تلاش‌شان را برای ایفای نقش به بهترین نحو انجام می‌دهند باید فیلم‌های مارول را به پارک‌های تفریحی تشبیه کرد.

کارگردان فیلم سینمایی مرد ایرلندی معتقد است آثار مارول سینمایی نیست که در آن انسان‌ها تلاش می‌کنند تجربیات عاطفی و روانشناختی را به انسان دیگر منتقل کنند.

سخنان صریح و کم‌وبیش تند اسکورسیزی واکنش‌هایی را در میان دست‌اندرکاران آثار ابرقهرمانی ایجاد کرده است. جاس ویدون کارگردان دو قسمت از مجموعه انتقامجویان با تأکید بر اینکه نکته مدنظر مارتین اسکورسیزی را درک می‌کند در واکنش به سخنان او پای جیمز گان را وسط کشیده و به فیلمی چون «نگهبانان کهکشان» اشاره کرده تا از برخی ارزش‌های جهان مارول و سینماگران فعال در آن دفاع کند.

خود جیمز گان هم به این گفته‌ها پاسخ داده است. جیمز گان گفته: اسکورسیزی جزو پنج فیلمساز زنده محبوب من در سینماست. هنگامی که فیلم «آخرین وسوسه مسیح» ساخته اسکورسیزی بدون آنکه دیده شود توسط مردم مورد بی‌اعتنایی قرار گرفت، عصبانی شدم و حال اینکه می‌بینم اسکورسیزی هم آثار من را به همین شکل قضاوت می‌کند ناراحتم کرده است.

■ محصولات مارول نفرت‌انگیزند

خالق فیلم ماندگار «پدرخوانده» که همچنان در بسیاری از لیست‌های معتبر سینمایی جهان رده اول را به خود اختصاص داده و خیلی‌ها آن را بهترین فیلم تاریخ سینما قلمداد می‌کنند نیز به جمع منتقدان تازه محصولات مارول پیوسته و عنوان کرده این فیلم‌ها نفرت‌انگیزند!

فرانسیس فورد کاپولا در حاشیه دریافت جایزه از جشنواره لومیر در مصاحبه با سایت یاهو از حرف‌های اسکورسیزی درباره سینمای ابرقهرمانی و مارول حمایت کرد و گفت: وقتی مارتین اسکورسیزی می‌گوید که فیلم‌های مارول سینما نیست، حق دارد. چون ما انتظار داریم از سینما چیزی به دست بیاوریم. انتظار داریم سینما کمی دانش، کمی روشنگری، کمی الهام به ما بدهد. من نمی‌دانم با دیدن دوباره و دوباره این فیلم‌ها کسی چیزی به دست می‌آورد؟ مارتین مهربان بود وقتی که گفت این سینما نیست. او نگفت، اما من می‌گویم این فیلم‌ها نفرت‌انگیزند. باید دید اینگونه اظهار نظرات چقدر می‌تواند در آینده فیلمسازی مارول و مسیری که اینگونه آثار برای در دست گرفتن نبض تماشاگران طی می‌کنند، اثرگذار باشد.

حکمت

حکمت ۳۴۲

برترین بی‌نیازی و دارایی نومیدی است از آنچه در دست مردم است.

نما | حسین کشتکار

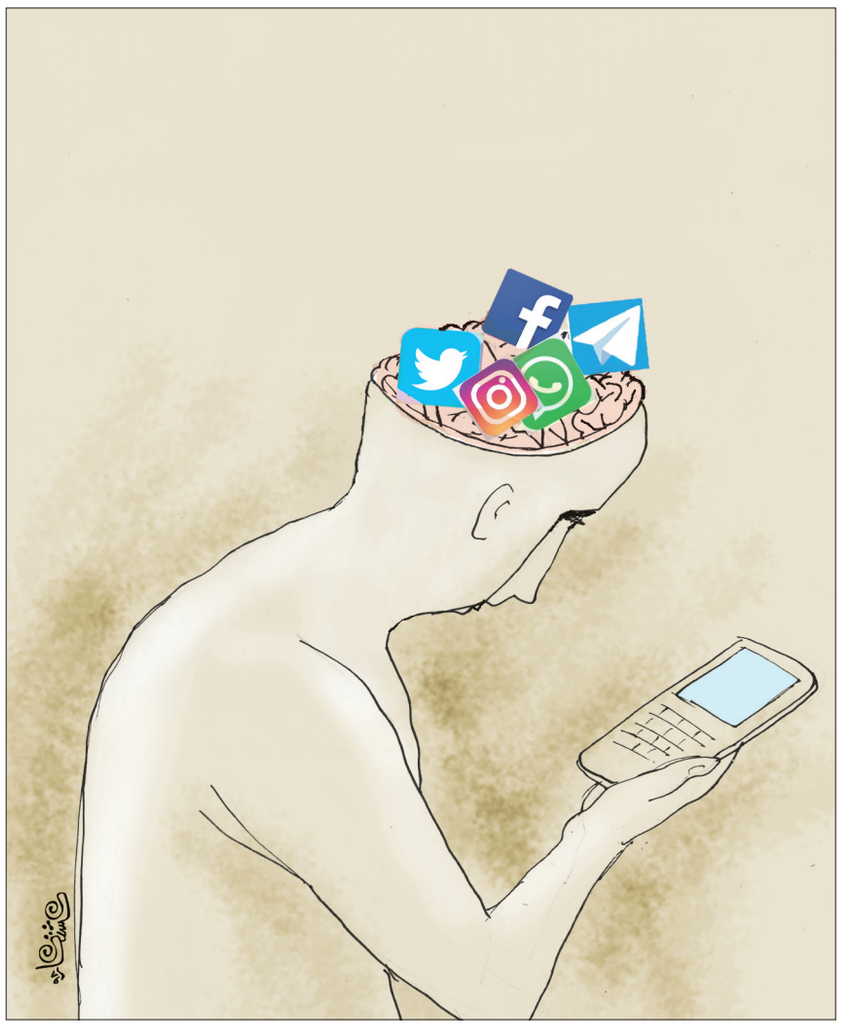

دلالان و مافیای موسیقی
تنها ذی‌نفعان گردش مالی ۱۵۰۰میلیارد تومانی موسیقی

■ مصطفی شاه‌کرمی

گردش مالی وسوسه‌کننده بیش از هزارو۵۰۰میلیارد تومانی سالانه حوزه موسیقی در کنار انفعال مسئولان و سیاستگذاران این عرصه، زمینه را برای فعالیت دلالان و جریان‌های مافیایی فراهم کرده تا به بهانه کسب این درآمدها موسیقی و مخاطبان را به صورت یکجا ببلعند.

تا پیش از شکل‌گیری و رسمیت یافتن سبک موسیقایی تحت عنوان موسیقی پاپ که با میدانداری برخی چهره‌ها و گروه‌های موسیقایی جدید شکل گرفت، فروش کاست یا فیلم اجراهای موسیقی مهم‌ترین محل درآمد تهیه‌کنندگان فعالان موسیقی محسوب می‌شد اما با ورود خواننده‌های جدید به عرصه موسیقی پاپ و تغییر نیاز موسیقایی مخاطبان، نگاه‌ها نیز نسبت به اجرای کنسرت در لایه‌های مختلف مدیریتی کشور و فعالان خصوصی این عرصه جدی‌تر شد.

در گذشته نه چندان دور این درآمد آنقدر کم بود که شکل‌گیری جریانی تحت عنوان مافیا جهت سوءاستفاده و بهره‌کشی از موسیقی متصور نبود اما امروزه با یک نگاه کلی مبتنی بر آمارهایی که به خاطر لو نرفتن درآمدهای فوق نجومی این حوزه که عمداً در موردشان شفاف‌سازی نمی‌شود، سؤالات زیادی پیرامون افراد و جریان‌های بهره‌مند از این درآمد سرشار مالی در ذهن مخاطبان شکل می‌گیرد.

با نگاهی مبتنی بر آمار تعداد کنسرت‌های برگزار شده طی سال گذشته، قیمت تقریبی بلیت، تعداد سانس‌های برگزار شده در کنار بحث هزینه‌های دیگری از جمله اجاره سالن، هزینه ضبط و اجرا و دیگر موارد مشابه در مجموع ذیل عنوان «گردش مالی موسیقی» قابل تعریف و احصا هستند.

با اینکه در شهرهای مختلف کشور، کنسرت‌های متعددی در سالن‌هایی با گنجایش‌های مختلف برگزار می‌شود، اما مرکز اصلی و کانون توجه در این زمینه شهر تهران و سالن‌های آن است. تقریباً هر روزه سالن‌های بسیار بزرگی با گنجایش مخاطب از حدود ۲هزارو۵۰۰نفر تا ۸۰۰نفر مانند سالن وزارت کشور، تالار وحدت، سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی، سالن مرکز همایش‌های برج میلاد، اریکه ایرانیان و چندین و چند نمونه دیگر از جمله مراکزی هستند که ترافیک بالایی در کنسرت‌های متنوع دارند.

بر اساس آماری که گفته شده در سال گذشته ۶هزارو۵۰۰ اجرا ذیل عنوان کنسرت‌های مختلف روی صحنه رفته است. اگر میانگین تعداد مخاطبان هر اجرا را حدود هزارو۸۰۰نفر و متوسط قیمت هر بلیت را هم تقریباً ۶۵هزار تومان در نظر بگیریم، به رقم ۱۱۷میلیون تومان برای هر سانس اجرا می‌رسیم. از آنجایی که بحث مورد نظر ما در این گزارش پیرامون «گردش مالی» کنسرت‌هاست و نه صرفاً درآمد تهیه‌کنندگان و خوانندگان در همین رابطه و برای رسیدن به عددی دقیق‌تر لازم است اجاره‌بهای سالن، هزینه ضبط و اجرای موسیقی و برخی هزینه‌های مرتبط دیگر را محاسبه کرد. پس از محاسبه داده‌های عددی و آماری مربوط به گردش مالی کنسرت‌های موسیقی در سال گذشته به عدد بسیار هنگفت و عجیب هزار و ۵۰۸میلیارد تومان می‌رسیم. بدون تردید یکی از مهم‌ترین دلایل سیطره و چنبره دلالان موسیقی تحت عنوان مافیای موسیقی بر این عرصه هنری همین گردش مالی بسیار عظیم است که اتفاقاً در این رابطه کمترین انتفاع متوجه دولت و خود موسیقی است و بیشترین حظ را دلالان می‌برند.

مدیر برنامه‌های یکی از خوانندگان مطرح کشور در رابطه با تعداد اجراهای یک خواننده می‌گوید: «در کشوری که دنیا فکر می‌کند در آن کنسرت برگزار نمی‌شود یا برگزاری کنسرت با محدودیت روبه‌رو است، ما توانسته‌ایم در مدت‌زمان پنج ماه، حدود ۲۳۹ اجرا داشته باشیم.» از یک سو با کنار هم قرار دادن چنین اظهار نظرهایی که مبتنی بر واقعیات پنهان حوزه موسیقی و گردش عظیم مالی آن است به این نکته مهم می‌رسیم که چرا دستگاه متولی و مسئول در این عرصه نمی‌تواند یا نمی‌خواهد شفافیت عملکردی ایجاد شود.

از سوی دیگر متأسفانه به دلیل طراحی و اتخاذ برخی سیاست‌های نادرست از سوی سیاستگذاران، موسیقی رفته رفته به سمت مجلل شدن سوق پیدا کرد تا جایی که جمعی از علاقه‌مندان به این هنر که درآمد بالایی هم ندارند، عملاً از حضور در کنسرت‌ها و برنامه‌های موسیقایی محروم شدند. عدم حضور مخاطبان عمومی متشکل از اقشار مختلف جامعه در برنامه‌های موسیقایی به یک شکاف جدید بین این هنر اصیل ایرانی و مخاطبان بالقوه داخلی‌اش تبدیل شده است که اولین آسیب‌های آن متوجه خود موسیقی خواهد بود.

سریال «ترور خاموش» به خط پایان رسید

انتظار برای تداوم حضور سریال‌های امنیتی و پلیسی در تلویزیون

■ محمدصادق عابدینی

پایان یافتن پخش سریال پلیسی و امنیتی «ترور خاموش» تلویزیون را در خلأ پرداخت به یک ژانر پربیننده قرار داد.

ترور خاموش که فیلمنامه آن با الهام از پرونده‌های واقعی تولید، توزیع و قاچاق مواد مخدر شکل گرفته بود، به نقش جمهوری اسلامی ایران در مبارزه با باندهای سازمان‌یافته بین‌المللی قاچاق مواد مخدر می‌پرداخت. این سریال با استفاده از چهره‌هایی مانند سعید راد که جزو برندهای سینمای ایران به شمار می‌روند به سریالی تبدیل شد که بینندگان تلویزیون آن را با مجموعه «گاندو» مقایسه می‌کردند.

این سریال توانست یک سر و گردن از سایر سریال‌های هم‌رده خود بالاتر ظاهر شود و اگرچه در مقام قیاس هنوز راه زیادی تا رسیدن به «گاندو» داشت، ولی نشان داد بینندگان تلویزیون از تماشای سریال‌هایی از این دست استقبال می‌کنند. پخش سریال امنیتی «گاندو» و در پی آن مجموعه پلیسی- امنیتی «ترور خاموش»، بینندگان تلویزیون را به تماشای سریال‌های جدی با رویکرد امنیت‌محور آشنا کرد. استقبال از این دو سریال که هر دو دارای بازتاب‌های اجتماعی و رسانه‌ای خوبی بودند، پیام روشنی برای مدیران تلویزیون بود که چه ژانری در سریال‌سازی می‌تواند فضای مجموعه‌های تلویزیونی را تحت تاثیر قرار دهد. سلطه چندین ساله ملودرام‌های خانوادگی و سریال‌های طنز با حضور موفق مجموعه‌های پلیسی و امنیتی تحت‌الشعاع قرار گرفته و تنوع خوبی را پیش روی مخاطبان تلویزیون قرار داده است. در شب‌های گذشته، علاقه‌مندان به سریال‌های درام، در شبکه ۳ سیما سریال «ستایش ۳» را تماشا می‌کردند و پس از آن در شبکه اول سیما «ترور خاموش» که پرونده‌های امنیتی مبارزه با مواد مخدر را دستمایه خود قرار داده بود دنبال می‌کردند. این تنوع خوب باعث می‌شد تا بینندگان ساعت بیشتری را به تماشای تلویزیون اختصاص دهند. اکنون با حذف یک سریال از ژانری خاص، باید فضای خالی به وجود آمده را به نحوی پر کرد تا همان تنوع سابق در پخش سریال باقی بماند.

توجه صداوسیما در ساخت مجموعه‌های متنوع تلویزیونی و نگاه به ژانرهای مغفول مانده، فرصت مغتنمی برای آشتی بینندگان با تلویزیون خواهد بود، همان طور که «گاندو» و «ترور خاموش» توانستند در زمان پخش بیننده ثابت خود را داشته باشند، در صورت تداوم تولید و پخش این سریال‌ها می‌توان انتظار داشت که بر حجم بینندگان ثابت تلویزیون افزوده شود.

لازم به یادآوری است سازندگان هر دو سریال از تداوم تولید آن استقبال کرده‌اند.

مستند

«نازی‌آبادی‌ها» آماده نمایش شد

فیلم مستند «نازی‌آبادی‌ها» که اولین مستند درباره این محله قدیمی تهران است، آماده نمایش شد.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی خانه مستند، فیلم مستند «نازی‌آبادی‌ها» به کارگردانی مجتبی محمودی و تهیه‌کنندگی مجید عزیزی آماده نمایش شد. این مستند راوی داستان محله نازی‌آباد از زمان قاجار تا امروز شده و سعی کرده است تاریخ این محله قدیمی تهران را که در زمان قاجار روستایی به نام «نازآباد» بود به تصویر بکشد.

ساخت فیلم مستند «نازی‌آبادی‌ها» اواخر سال ۹۷ آغاز شده بود که پس از پشت سر گذاشتن مراحل پژوهش، تولید و تدوین، به تازگی آماده نمایش شده است. این مستند، اولین مستند ساخته‌شده درباره محله «نازی‌آباد» از قدیمی‌ترین محله‌های تهران است. سازندگان فیلم مستند «نازی‌آبادی‌ها» این مستند را به دبیرخانه جشنواره «سینماحقیقت» ارسال کرده‌اند که در صورت پذیرفته شدن، مستند «نازی‌آبادی‌ها» در این جشنواره رونمایی می‌شود.

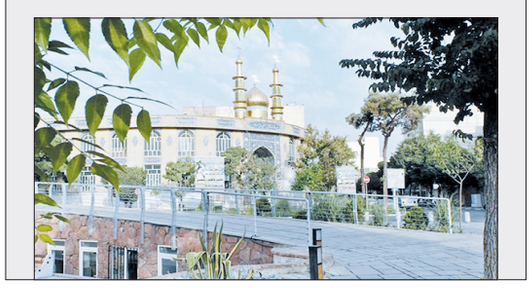

در گفت‌وگوی «جوان» با سعید سعدی تهیه‌کننده سینما مطرح شد

برنامه‌ای برای کنترل دستمزد بازیگران وجود ندارد

اولین نگره مخاطبان در انتخاب فیلم برای تماشا، نگاه به تیم بازیگران آن است و هر چقدر چهره‌های حاضر در یک فیلم مشهورتر باشند، پتانسیل جذب مخاطب فیلم بالاتر می‌رود و برای همین است که بالا رفتن حبابی دستمزد برخی بازیگران دردسرساز شده است.

سعید سعدی تهیه‌کننده سینما با اعلام این مطلب به «جوان» گفت: درست است که می‌توان با داستان‌پردازی متفاوت و بازیگران توانا ولی کمترشناخته‌شده هم فیلم خوب تولید کرد ولی بازگشت سرمایه در این حالت به نصف می‌رسد و ریسک سرمایه‌گذاری به شدت بالا می‌رود برای همین همه به‌دنبال جذب بازیگران شناخته‌شده برای تولیدات خویش هستند.

تهیه‌کننده «تردید» و «روزهای زندگی» ادامه داد: متأسفانه با نداشتن کنترل در تعیین نرخ دستمزد بازیگران و ردوبدل شدن دستمزدهای سنگین در شبکه خانگی، تمایل بازیگرها به آن سمت بیشتر شده است؛ جذابیت‌های مالی آن طرف بیشتر است و برای همین خیلی از پروژه‌های سینمایی و حتی تلویزیونی به خاطر نبود بازیگر به تولید نمی‌رسند یا به بازیگران کمتر شناخته شده بسنده می‌کنند.

سعید سعدی با انتقاد از ظرفیت پایین بازیگران نورس بیان داشت: مشکل اساسی یکسری از بازیگرها آن است که محل رشد خود را فراموش کرده‌اند. بازیگری که در تلویزیون رشد کرده و بالا آمده چرا باید برای حضور در یک سریال تلویزیونی، دستمزدی هنگفت طلب کند؟ بازیگری که زمانی با التماس از ما نقش می‌گرفت چرا حالا گذشته را فراموش کرده؟ این، یک سوءرفتار است که یکسری

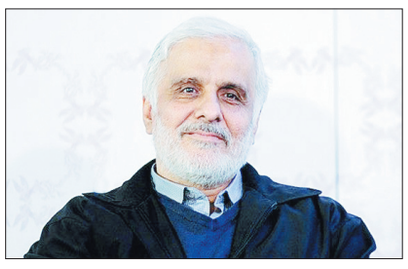

از بازیگرها پیدا کرده‌اند و متأسفانه ریشه‌های خود را فراموش کرده‌اند.

تهیه‌کننده «آلزایمر» و «کیفر» با اشاره به نقش نظارتی مدیران در کنترل دستمزد بازیگران اظهار داشت: چرا مدیران مربوطه، دستمزد بازیگران را کنترل نمی‌کنند؟ با یک نظارت سالم و نامحسوس می‌توان متوجه شد دقیقاً کدام بازیگران هستند که دستمزدهای بالایی می‌گیرند و باعث شده‌اند هزینه‌های تولید به طور تصاعدی بالا رود. اینکه چرا به رغم همه هشدارها این نظارت را نداریم برای همه جای سؤال است. سعدی که سابقه تهیه‌کنندگی سریال‌های تلویزیونی همچون «گشت ویژه» و «بچه مهندس» را در کارنامه خود دارد، خاطرنشان ساخت: مدیران سینما و تلویزیون دست در دست هم دهند و برای تعدیل دستمزدها کاری انجام دهند. نمی‌شود که فقط تماشاچی اوضاع بود و کاری نکرد. اگر با بازیگرانی که بیش از حد خود توقع دستمزد دارند برخورد شود، قطعاً بقیه هم حساب کار دستشان می‌آید.